

L'ensenyament també és cultura!

GERARD BUXEDA I MAJORAL

En uns anys en què proliferen publicacions que recuperen la Catalunya culta i cosmopolita dels anys trenta, estroncada per la dictadura del general Franco, Maria Dolors Fulcarà presenta *La Residència d'Estudiants de Catalunya (1921-1939)*.

Fulcarà ens parla de les diferents residències d'estudiants de Catalunya que es fundaren a Barcelona entre els anys esmentats. La Residència d'Estudiants de Catalunya s'inaugurà el 1921. Estava situada a Sant Gervasi, i fou promoguda per la Mancomunitat amb l'objectiu de contribuir al desenvolupament moral i intel·lectual dels seus residents.

La Residència de la Diputació de la Dictadura obrí les portes el 1929, en l'antic edifici de l'Escola d'Agricultura, que formava part del complex de l'Escola Industrial, per tal d'oferir un allotjament confortable als estudiants de les escoles de treball i oficis.

Les senyorettes també reclamaren el seu espai i, l'octubre del 1931, sota l'auspici de l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat, s'inaugurà la Residència Internacional de Senyorettes Estudiants, emplaçada en la planta superior del Palau de Pedralbes.

L'octubre de 1933 la Generalitat creà l'Escola d'Infermeres. Com que la disciplina moral i material era tan important com la pràctica i tècnica, el règim d'internat era obligatori i, per aquest motiu, es creà la Residència de l'Escola d'Infermeres, ubicada en un edifici de davant de l'Escola Industrial.

Fulcarà ens explica com els principals esdeveniments històrics del país influïren en la fundació, evolució i finalitats de les residències més enllà d'oferir allotjament als estudiants de fora de Barcelona. Tampoc no s'oblida de descriure amb minuciositat les característiques arquitectòniques dels edificis, com s'organitzaven i es finançaven.

MARIA DOLORS FULCARÀ TORROELLA

La Residència d'Estudiants de Catalunya (1921-1939)

Publicacions i Edicions de la UB
Barcelona, 2012
180 p.

PLANAS GISBERT, JOAQUIM

Escultures i altres elements d'interès a la via pública de Tossa

Centre d'Estudis Tossenc.
Tossa de Mar, 2012. 289 p.

L'autor ha recollit en aquest volum tots els elements escultòrics que podem anar trobant a Tossa: a més d'escultures hi ha catalogats els monòlits, les capelletes i fornícules, els mosaics d'homenatge i fins i tot els premis als concursos d'embelliment de carrers i places.

GÓMEZ, PERE I ALTRES

La carpeta de l'oncle: correspondència d'exili de Joan Roura-Parella

Publicacions de la Universitat de Girona.
Girona, 2012. 292 p.

Joan Roura-Parella va anar a l'exili després de la guerra, i va mantenir una intensa correspondència amb el seu nebot, en Josep Roura, que va anar desant aquesta documentació en una carpeta. Així es van preservar els seus pensaments, sentiments i experiències.

Tanmateix, no es podria entendre el caràcter modernitzador i de pa's de la Residència, a voltes elitista, ni la seva influència i importància, sense la descripció i anàlisi que Fulcarà fa de les activitats culturals que s'hi organitzaven, l'ambient que s'hi respirava, les publicacions que s'hi van editar ni l'impacte de la Residència entre els seus residents.

D'aquesta manera, Fulcarà aconseguix un complet retrat de les residències d'estudiants, abusant de vegades dels reculls de premsa o dels reglaments, que contrasta amb un present marcat per retallades en l'ensenyament i la marginació de les humanitats en els plans d'estudis generals.